

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@boomamsterdam.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl

lijk was het door haar organisatietalent, haar communicatievaardigheden, haar vermogen overzicht te houden, haar onafgebroken betrokkenheid en waakzaamheid, haar wonderlijke laveren tussen een recht voor de vuist (of raap) en toch ook diplomatieke houding, dat er telkens weer een nummer klaarlag, een nummer dat in orde was. In orde. Elke drie maanden weer: chapeau.

Zelf wil ze er allicht niet veel misbaar rond maken, maar in hoeverre is Petra misbaar? Petra is, zoals iedereen, vervangbaar, maar zij is niettemin onmisbaar. Helaas zal het Tijdschrift haar moeten missen. Redacteuren, bestuursleden van de stichting, (bestuurs)leden van de acht participerende verenigingen, auteurs, alle lezers en medewerkers van uitgeverij Boom zullen haar allemaal missen. Laten we gezamenlijk in dankbaarheid het besef levend houden dat het grootse dat in de prehistorie op til was niet alleen het Tijdschrift was, maar ook de grootse wijze waarop dat tijdschrift al die jaren door Petra Kaas werd gedragen en draaiende gehouden.

Michel Thys, oud-hoofdredeacteur (2008-2014)

Over een sterke vrouw

Toen ik Hans Reijzer opvolgde als hoofdredacteur heeft Hans geen ontmoeting voorgesteld om zijn werkzaamheden over te dragen. Raar. En toen ik op mijn beurt het vaandel overdroeg aan Michel Thys, deed ik dat evenmin. Ook raar. Wij droegen geen dossiers of plannings over, want dat moet je overlaten aan degene met de meeste kennis van zaken. Dus de overdracht werd door Petra gedaan. De volkswijsheid luidt niet voor niets dat achter iedere 'succesvolle' man een sterke vrouw staat, en zo was het ook met de hoofdredacteur. Petra is inderdaad de sterke vrouw die voor stabiliteit en continuïteit zorgt. En het is ook niet voor niets dat nu Petra zelf weggaat, er zelfs een overdracht moet plaatsvinden door haar opvolgster langere tijd in te werken. Twintig jaar lang heeft Petra onze redactievergaderingen verzorgd met belegde broodjes, frisdrank en koekjes bij de koffie. In de tijd dat ik hoofdredacteur was, vergaderden we eenmaal per jaar in Antwerpen, dan was ze daarvan vrijgesteld. Althans, dan reed zij meestal, zodat ik een glas kon drinken. Zelf zei ze ook altijd dat ze maar secretaresse van het tijdschrift was, maar misschien waren de hoofdredacteurs wel gewoon de katvangers van deze academica.

Wat is er heerlijker voor de hoofdredacteur dan een drijvende kracht die ook inhoudelijk onderlegd is? In de tijd dat Petra secretaresse was, heeft ze enorm veel psychoanalytische publicaties bij Boom geredigeerd. De grote Freud-vertaling, de boeken van Antoine Mooij, Toni Ladan, Harry Stroeken en

ook die van mij. Ik ben er vast een aantal vergeten. Voor mij was Petra geen eindredacteur zoals uitgevers die in dienst hebben, maar eerder een redacteur die inhoudelijke suggesties deed en theoretische missers corrigeerde. Ik heb geen auteursbrief weggestuurd zonder eerst Petra's reactie af te wachten. Dat <afwachten> is overigens spreekwoordelijk bedoeld, want ongeacht het tijdstip van de dag kreeg ik vrijwel altijd per ommegaande antwoord. Ze kende de meeste aspirant-auteurs en hun (on)hebbelijkheden, en samen hebben we mooie brieven gecomponeerd.

Na mijn aftreden als hoofdredacteur viel het vrijwel dagelijkse contact met Petra weg. Wat ik tijdens het redactiewerk al had gemerkt, werd nu nog meer bewaarheid: Petra Kaas is degelijk als de Nederlandsche Bank. Tijdens onze samenwerking kon ze weleens knorrig zijn als een stuk niet werd zoals zij het voor ogen had, maar roddelen over redactieleden of auteurs was uitgesloten. En natuurlijk wilde ik als oud-hoofdredacteur alsnog weleens een sappige roddel over de redactie horen of spannende plannen van de stichting. Niets van dat alles. Zoals ik het in de redactie van de Vlamingen geleerd heb te verwoorden: ik bleef en blijf <op mijn honger zitten>. Over een tijdje zullen zij en ik wel weer eens gaan lunchen, zoals we af en toe doen. Zal je zien dat ze ook na haar eigen afscheid onwrikbaar gesloten blijft, maar dat hindert al niet meer. Net als tijdens mijn hoofdredacteurschap en in de jaren daarna toen Petra nog in functie was, kletsen we dan gezellig bij over onze kinderen, tennis en andere belangrijke zaken in het leven, zoals we dat steeds deden.

Frans Schalkwijk, oud-hoofdredacteur (2002-2008)

Een meegesmokkelde eindredacteur

Petra Fontaine kende ik al flinke tijd voordat zij Petra Kaas werd. Op de Universiteit van Amsterdam was zij bij de zogeheten andragologen assistent statistiek en ik docent gespreksvoering. Het was in het minirevolutionaire tijdperk dat Nederland rond 1970 in de greep had. Vanuit de studentenadministratie moesten alle door het huwelijk veranderende achternamen, die meisjesnamen werden genoemd, bij het meisje blijven. Naamsverandering, daar was geen beginnen aan, vond het hoofd van de afdeling. Dat zag Petra anders. Zij liet zich niet door de heersende mode van de wijs brengen. Ze trouwde met Rob Kaas en dat is een vent die er wezen mag, inclusief zijn naam. Dat was in de ogen van de maxirevolutionaire andragologen een bewijs van haar onderwor-